

Slavnost Uvedení Páně do chrámu

Když vidíme malé miminko, tak těžko můžeme říci, jaké to miminko bude, až vyroste. Bude z něj veselý nebo smutný člověk? Co asi bude umět? Čím asi bude? Nepoznáme to, není to vidět.

Ale byl jeden muž, který, když viděl malého Ježíše, to poznal. Ten muž se jmenoval Simeon. Byl zbožný, spravedlivý a už velice starý. Bůh mu dal poznat, kdo je Ježíš, co bude dělat až vyroste, dokonce věděl, jakou smrtí zemře.

Simeon byl v chrámě právě ve chvíli, kdy sem přišla Maria a Josef, aby Ježíška představili Bohu. Simeon uviděl, co ostatním ještě bylo skryté. Přistoupil k Marii, dítětko vzal do své náruče a děkoval Bohu: „Děkuji ti, Bože. Nyní už může tvůj služebník, můj Pane, v klidu zemřít, neboť jeho prosba byla vyslyšena. Moje oči uviděly Spasitele všeho lidstva.“ Bůh totiž slíbil Simeonovi, že nezemře dříve, dokud neuvidí Zachránce.

Potom se Simeon obrátil k Marii, která s úžasem naslouchala jeho slovům, a předpověděl jí utrpení. V chrámě byla také prorokyně Anna, která mnoho let sloužila v chrámě Bohu modlitbou a postem. Přistoupila k nim také a chválila Boha.

Simeon o Ježíši řekl, že bude světlem pro všechny lidi. Tedy i světlem pro nás. I my můžeme jeho světlo šířit dál - modlitbou, odpouštěním, vzájemnou pomocí, dobrou náladou, úsměvem, poslušností,

(správná odpověď z minulého čísla - Pánu Ježíši se líbí, když se s druhými rozdělíme, hrajeme si, pomáháme si, ...)

Poutníčkova

příloha pro děti

roč.11, č.6

Pán Ježíš je světlem pro všechny lidi. A my bychom měli jeho světlo šířit dál. Napiš do paprsků svíčky, podle čeho je možné poznat, že je v nás světlo Pána Ježíše.

